

(Anders F. Andersson). 1 sj. Björknäs, Ångö, 21.6 (Niclas Andersson). 1 ad f. Askövikens 10.7 (Marcus Rehnborg). 3 ik + 1 ex. Askövikens 27.7 (M. Rehnborg). 1 ik Askövikens 9.8 och 17.8 (M. Rehnborg).
Kö: 1 sj. Skedvisjön, V. a Skedvi, 20.6 (Sven Larsson).

Kar: 1 sj. Barkarövikens, K. Barkarö, 4.6 (Börje Wennerström).

Su: 1 sj. Västersjön, Sura, 20.6 (Sören Larsson). Ett något bättre år än 1994, men fortfarande låga antal jämfört med 1980-talet.

Svarthätta *Sylvia atricapilla*

Fynd oktober-mars: No: 1 ♂ Stadsskogen, Nora, m.3 (Eva Kallenbäck).

Lundsångare *Ph. trochiloides* (1 ex., 2 ex.)
No: 1 sj. Skottorp, Nora, 21-26.6 (Roland Thuvander m. fl.). 1 sj. Glöfsa, Nora, 11.7 (B. Uhr).

Tilläggs: Sr: 1 sj. Sofielund, Sala, 9.7.1993 (Karl-Gunnar Kallebrink).
Första fynden i Nora k.n.

Kungsfågelsångare *Phylloscopus proregulus*
Vä: 1 ex. Gränsta, Lundby, 24.10 (Daniel Green)*. Första fyndet i Västmanland.

Gransångare *Ph. collybita* (7 h, 6 h)
Sommarfynd (15.5-31.7).

Vä: 1 sj. Södra Gryta, Skerike, 12.6 (Niclas Andersson).

Kungsfågelsångare – enda nya arten 1995

Daniel Green

Den 24 Oktober 1995 var en mild, mulen men vindstilla dag. En vardag som vilken som helst. Jag hade inget särskilt för mig så jag trampade iväg på cykel mot familjens kolonilott på Gränsta för att skörda lite grönsaker. Efter en mjukstart med fika började jag gräva i morotsländret. Jag hade knappt hunnit få lera på fingrarna då jag hajar till över ett vittjudande lockläte från skogsbrynet tvärs över gläntan. Jag identifierar det genast som ett *Phylloscopus*-läte och det påminner mig vagt om taigasångarens. Samma "attaack" och "schwung", men istället för "suisch" är detta mer piskande snärtigt och kort.

Jag greppar resolut handkikaren och styr med bestämda steg mot lätet. Kan det verkligen vara taigasångare? tänker jag, slänger upp kikaren på långt håll och vill utbrista; JA! Ty där sitter en liten sångare med kraftigt ögonbrynsstreck och lysande gula, dubbla vingband. Lättupptäckt som en citron i den avlödade, grå ridda av slänbuskar som den hålls i. Under några sekunder flimrar tankar förbi på både taigasångare och brandkronad kungsfågel. Något stämmer inte riktigt. Jag har hunnit lite närmare och plövisligt visar fågeln ovasidan med mörk hjässsa med gult kronband och viss! Där sitter ju den gula övergumpen. Som en smäck! Mina ursprungliga tankar övertrumfas. Det är en **Kungsfågel-sångare!**

Jag hinner tänka att det måste vara första fyndet för Västmanland.

Fågeln rör sig aktivt i slänbuskarna.

Ryttlar ofta varvid den gula övergumpen syns fint. Hela tiden lockar den stenhårt och konstant.

Så småningom skuttar den vidare uppåt i ett litet bestånd av spåda aspar. Alltjämt lockande, alltjämt frekvent ryttlande, "flashande" sin fyrbåk till gula övergump. Den följer skogsbrynets kant och befinner sig strax precis vid mina morötter. Där skjuter skogen ut som i en liten udde in mot gläntan och den flyger iväg tvärs över ned till trädriddan som gränсар mot Johannisbergs flygfält. Där blir den sittandes i en större videbuske och fortsätter locka högljutt.

Ca en kvart har nu gått sedan upptäckandet och jag tycker det börjar bli dags att fler får reda på det här. Jag har precis smäppat till två telefonsamtal och cyklar iväg till stugområdets telefonkiosk. Efter en kort stund anländer 3 observatörer och senare ytterligare 1. Vi återupptar gemensamt sökandet efter sångaren som sedan jag lämnat platsen varken syns eller hörs. I det fortsatta sökandet är det bara MRG som får se den. Eller åtminstone en sångare med distinkt ögonbryn och

Kungsfågelsångare. Bilden tagen på Morups Tånge.

Foto: Cecilia Johansson

ligger som en ö ute på åkrarna SV om Västerås och Mälarens nordfjärd. Strax intill Johannisbergs civilflygfält. Här har jag under hösten flera dagar sett mycket rastande tättingar. Även den här dagen var det livat i buskarna med mesar, trastar, kungsfågel, korsnabbar, bo- och bergfink, domherr, nötkräkor, siskor mm.

Rovfågel- och transträck passerar ofta rakt över här på sin väg ned mot Askövikens. Pilgrimsfalk har setts två gånger under hösten och vid flera tillfällen tidigare.

Sr: 1 sj. Fernansbo urskog, Rammås, 21.5 (Kjell Eklund). 1 sj. Högbo, Rammås 27.6 (Sören Larsson).
Lr: 1 sj. Sandnäs, Lindes, 3.6 (Mats Andersson).
No: 1 sj. Dalkarlsberg, Vikar, 23.6 (Erik Marcusson).

Fz: 1 sj. Rudgruvan, Västansfors, 21.5 (Leif Lejdelin).

Mindre flugsnappare *F. parva* (11, 8)

Vä: 1 ad. ♂ sj. Stensjöberget, Rytterne, 4-5.6 (Hans-Olof Helkivst m. fl.). 1 sj. Södra Björnö, Västerås, 7.6 (Ann-Mari Åkerberg). 1 sj. Fröholm, Kärbo, 20.7 (Lennart Gladh).

Sr: 1 sj. Orsingsbo, Västerfärnebo, 20.6 (Kristofer Ekman).

dubbla vingband, Han kan dock inte säkerställa art-tillhörigheten. För honom "kunde det lika gärna varit en taigasångare". Fågeln befann sig då på samma plats där den upptäcktes, fast högre upp i vegetationen och mer svårobserverad. I ett oavsäkrat ögonblick tappas den bort och upptäcks sedan inte mer.

Då, liksom vid upptäckandet, rörde sig mycket fågel i "regulusens" närhet. Först var det svartmes, enitior och kungsfågel. Andra gången befann sig ett 10-tal stjärtmesar i samma träd som "den lille". Dessa observerades strax därpå lämna gläntan och dra vidare västerut över vägen mot stugområdet. Kanske följde kungsfågelsångaren med där. Fruktriddarna på andra sidan vägen kunde säkert locka som biotop. De genomskötes också ända till skymningen och dagarna efteråt utan resultat.

Den lilla dungen vid Gränsta koloniområde